

Р Е Ш Е Н И Е

№ 86

гр. Перник, 03.05.2010г

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и първи април през две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ Г.

При секретаря Т.М., като разгледа докладваното от съдията Г. административно дело № 106 по описа за 2010г. на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата ЗДвП/.

Образувано е по жалба на С.Г.Г.,*** против заповед № 4029/23.12.2009г. издадена от Началник сектор «Пътна полиция» гр. Перник за налагане на принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство. Жалбоподателят, чрез процесуалният си представител поддържа жалбата в съдебно заседание и моли същата да бъде отменена като незаконосъобразна.

Ответникът – началник на сектор "Пътна полиция" {"ПП"} към Областна дирекция на МВР-Перник редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Прокурорът от Окръжна прокуратура Перник изразява мотивирано заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд Перник, намери, че жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.

149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Пред съда е установена следната фактическа обстановка.

На 23.12.2009г. около 2.05ч. в гр. Перник, на ул. «Охрид» № 41 жалбоподателят, като водач на МПС е спрял за проверка от служители при РУ на МВР Перник. Служителите установявали, че на платно за движение с четири ленти, водачът навлиза в лентите за насрещно движение. Служителите на МВР установили мирис на алкохол от жалбоподателя. Г., отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол, както и отказал да изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Същият не е носел в себе си свидетелство за регистрация на МПС, също така не е носел и полицата за задължителната застраховка «Гражданска отговорност» на управлявания от него автомобил и наред с това не представил документи от които да е видно, че управляваното от него МПС е преминало технически преглед. Така констатираните нарушения по Закона за движение по пътищата са описани подробно в съставения акт за установяване на административно нарушение № 4029 от 23.12.2009г.. От акта е видно, че са иззети като доказателства акт за установяване на административно нарушение № 418448 от 30.10.2009г. издаден от служители при РУ на МВР-гр. Дупница и свидетелство за управление на моторно превозно средство № 234564752. Жалбоподателят отказал да подпише предявения му акт за административно нарушение и не вписал обяснения и възражения по него. Отказът на нарушителя да подпише акта е установен с подпис на свидетел.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение е издадена и заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 4029 от 23.12.2009г. издадена от началник сектор «ПП» при ОДМВР-Перник, чиято законосъобразност е предмет на настоящето административно дело.

Горната фактическа обстановка се възприема от представените и приети като доказателства по делото акт за установяване на административно нарушение № 4029 от 23.12.2009г., заповед за прилагане на

принудителни административни мерки № 4029 от 23.12.2009г. и наказателно постановление № 4029/09 от 05.01.2010г. издадени от началник сектор «ПП» при ОДМВР-Перник, заповед №13 1393 от 09.08.2007г. на Министъра на вътрешните работи за определяне на длъжностни лица от МВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по ЗДвП.

С оглед на изложеното за съда се формират следните правни изводи:

Началник сектор " ПП" - при ОДПМВР- Перник е издал на основание чл. 171, т. 1, б. «б» от ЗДвП Заповед № 4029 от 23.12.2009г., с която е наложил на жалбоподателя принудителна административна мярка (ПАМ) "Временно отнемане на свидетелството за управление до решаване на въпроса за отговорността". Заповедта е издадена в съответствие на чл. 59, ал. 2 от АПК, налице е предвидената от закона форма, издадена е от компетентен административен орган, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта, ясно личи разпоредителната част. Заповедта е подписана и има дата на издаване.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. «Б», предл. II-ро от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, който откаже да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се прилага ПАМ "Временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца. Съобразно предписанието на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП мерките на административна принуда по чл. 171, т. 1 се прилагат от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Със заповед № 13-1393/09.08.2007 г. Министърът на вътрешните работи е възложил правомощия за издаване на заповеди за прилагане на ПАМ на изрично посочени длъжностни лица, в т. ч. началниците на структурни звена "ПП" при ОДП, какъвто е издателят на оспорения административен акт.

Материалноправна предпоставка за прилагане на ПАМ в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. «б», предл. II-ро от ЗДвП е установен по надлежния ред отказ на

водача да бъде проверен за употреба на алкохол. Нарушението е констатирано със съставен акт за административно нарушение от компетентните длъжностни лица. С оглед на това, съдът намира, че са налице предпоставките да прилагане на ПАМ и е налице редовно съставен акт за установяване на административно нарушение № 4029 от 23.12.2009г., който се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В настоящето производство не се ангажираха доказателства оборващи акта за установяване на административно нарушение.

Видно от заповед № 4029 от 23.12.2009г. на началника на сектор ПП при ОДМВР-Перник, отказът на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество е квалифицирано като виновно нарушение на разпоредбата на чл. 174, ал. 3, предл. 1-во от ЗДвП и по отношение на жалбоподателя административния орган е приложил ПАМ до решаване на въпроса за отговорността, предвидена в чл. 171, т. 1, б. «б» от ЗДвП.

Основната теза на жалбоподателя, видно от жалбата и пледоарията по същество е, че административния орган в индивидуалния административен акт не е посочил срок на ПАМ и следователно са ограничени законни права на адресата на акта. Съдът намира така изложената теза за несъстоятелна.

Наложената принудителната административна мерка има превантивен характер и цели осуетяване възможността на дееца да извърши други подобни нарушения, като самата тя не представлява отделен вид административно наказание по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Целта и е да ограничи временно, евентуално противоправно поведение субекта на правоотношението и същата се прилага под прекратително условие - "до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 6 месеца". При произнасянето на компетентния орган относно осъществяването на административната или наказателна отговорност на водача или след изтичане на нормативно определения срок, ПАМ следва да се счита за отпаднала с оглед настъпилото прекратително условие, с което е обвързано действието ѝ.

В настоящето производство съдът намира, че издателят на акта е провел пълно доказване на основния релевантен за спора факт - отказът на водача да бъде проверен за употреба на алкохол при съществуващи индиции за шофиране в нетрезво състояние. Налице е формална доказателствена сила на акт № 4029 от 23.12.2009г., съставен от оправомощени длъжностни лица на службите за контрол при РУМВР-Перник, който не е оборен. Налице е юридически факт, правопораждащ прилагането на ПАМ - отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол. С оглед на това, намирам, че индивидуален административен акт е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, съдържа необходимите реквизити, визирани в разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП във вр. с чл. 59, ал. 2 от АПК и е постановен след провеждане на регламентираното в специалния закон производство /чл. 189 от ЗДвП/. Събраните доказателства не са оспорени от жалбоподателя и не са ангажирани други, които да ги оборят.

Предвид изложеното, съдът намира заповед № 4029 от 23.12.2009г. на началника на сектор ПП при ОДМВР-Перник за законосъобразна, а респективно подадената жалба за неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд Перник

Р Е Ш И :

Отхвърля оспорването по жалба от С.Г.Г.,*** срещу заповед № 4029 от 23.12.2009г., издадена от началник на сектор ПП при ОДМВР-Перник.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до странил

Съдия: /п/